

ER WAS EENS EEN WOLF DIE...

(Once Upon a Wolf)

Eenakter door volwassenen voor kinderen

door

STEPH DEFERIE

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ER WAS EENS EEN WOLF DIE... - ONCE UPON A WOLF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEPH DEFERIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Steph Deferie

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Aantal spelers: 18. Er kunnen diverse dubbelrollen gespeeld worden. Minimum aantal spelers is 4.

Oma stinkvoeten
Roodkapje
Wolf
Big 1 Stanley
Big 2 Norman
Vader beer
Moeder beer
Stiefmoeder
Fee
Andy
Leeuw
Sneeuwwitje
Doornroosje
Jack
Moeder van Jack
Kleine grappige man
Reus
Boswachter

DECOR:

Het stuk speelt zich af in het bos.
Een schommelstoel waarin oma zit. Ze heft een voorleesboek op haar schoot. Naast haar staat een naaimand of een tas waarin haar attributen zitten. Naast haar staat een grote kast. Verderop staat een boomstronk.

Oma: Hallo, kinderen. Ik ben Oma Stinkvoeten en ik ga jullie vandaag een paar leuke sprookjes vertellen. Vinden jullie verhalen over ninja turtels en paarse dinosaurussen en Power Rangers leuk? Dat is dan jammer, want mijn verhalen gaan allemaal over toverfeeën en hongerige wolven en boze stiefmoeders en prinsen die zich hebben vermomd als kikkers. Ons eerste verhaal gaat over Roodkapje. Ik speel hierin de grootmoeder. *(haalt nachtmuts uit tas)* Er was eens een meisje dat altijd rode kleren droeg met een rood kapje en daarom wilde ze graag dat iedereen haar Roodkapje noemde.

Roodkapje: *(op, met klein mandje)* Eigenlijk heet ik Miepke. Snap je nu waarom ik een andere naam uitkoos?

Oma: Op een dag maakte Roodkapje lekkere koekjes om die naar haar oma te brengen.

Roodkapje: Rijstkoekjes. Ze zijn makkelijk te maken en nog lekker en gezond ook.

Oma: Hoe dan ook, ze pakte haar mand met lekkers en ging op pad, dwars door het donkere bos. Zeg kinderen, mag ik van jullie wat enge bosgeluiden? Wat is er Roodkapje?

Roodkapje: Moet ik door dat bos?

Oma: Ja, dat moet. Het staat in het boek.

Roodkapje: Maar het is daar zo eng.

Oma: Wil je nog naar je oma of niet?

Roodkapje: Kan ik niet gewoon met de bus?

Oma: Nee. Ga nu maar. En daar ging ze, het donkere bos in.

Roodkapje: *(zingt)* La la la la...

Oma: Dank jullie wel voor de geluiden, we hebben nu genoeg gehad. Plotseling dook er een wolf voor haar op.

Wolf: *(op)* Grrr! *(Roodkapje schrikt)*

Oma: Het was een gevaarlijke, hongerige wolf en eigenlijk wilde hij Roodkapje direct opeten, maar hij was nieuwsgierig naar de reden waarom ze alleen in het donkere bos was en dus besloot hij eerst eens een praatje met haar te maken.

Wolf: Lieve kind, wat doe jij helemaal alleen in dit donkere bos?

Roodkapje: *(wijst naar oma)* Dat was haar idee.

Oma: Ssstt.

Wolf: Het is hier heel gevaarlijk, weet je. Er zou iets verschrikkelijks met je kunnen gebeuren.

Roodkapje: Ik ga bij mijn oma op visite. Ze woont helemaal alleen in een huisje aan de andere kant van het bos.

Wolf: Je oma hè? Is ze lekker? Ik bedoel, voelt ze zich niet lekker?

Oma: Oma's waren het lievelingskostje van de wolf en

daarom besloot hij om eerst oma op te eten en Roodkapje te bewaren voor het dessert. Hij nam de kortste weg naar het huisje..... terwijl Roodkapje via de lange weg ging..... Eh, meneer wolf? Hallo?

Roodkapje: Waar gaat hij naartoe?

Oma: Weet ik niet. Hij hoort nu nog niet weg te gaan.

Roodkapje: Zie je wel, we hadden meer keren moeten repeteren.

Oma: Meneer wolf? (*wolf op*) Sorry hoor, maar je moet nu nog niet af. Je komt naar mijn huis, eet mij op, trekt mijn kleren aan, gaat in mijn bed liggen en wacht daar op Roodkapje.

Wolf: Ik ben bang dat ik dat niet meer ga doen.

Oma: Wat bedoel je, dat je dat niet meer gaat doen? Je kan ons niet zo maar in de steek laten. Wat is er aan de hand?

Wolf: Ik vind dit sprookje helemaal niks.

Oma: Wat is er mis mee?

Wolf: Waarom moet ik altijd de slechterik spelen?

Oma: Omdat je de wolf bent. En de wolf hoort de oma op te eten. Zo gaat dat in dit verhaal. Je verwacht toch zeker niet dat Roodkapje haar oma op gaat eten?

Roodkapje: Getver.

Wolf: Nee. Maar ik wil de oma ook niet opeten.

Oma: Waarom wil je mij niet opeten? Wat mankeert er aan mij?

Roodkapje: Ze ziet er lekker mals uit, toch?

Wolf: Daar gaat het niet om. Ik geloof best dat ze lekker mals is.

Roodkapje: En ik dan? Wil je mij we! opeten?

Wolf: Nee, niet echt.

Roodkapje: En die kinderen daar? Die daar? Of moet je eens kijken, die misschien? Is er iemand die je wel zou willen opeten?

Wolf: Nee, sorry. Niets persoonlijks, hoor. Ik geloof best dat jullie allemaal heerlijk zullen smaken, maar ik eet tegenwoordig geen vlees meer. Ik ben vegetariër geworden. En het gaat niet alleen om dat opeten. Ik vind het eind ook niet leuk.

Oma: Wat is daar niet leuk aan? De boswachter redt Roodkapje en haar oma en iedereen leeft nog lang en gelukkig.

Wolf: Behalve ik. Ik word open gespleten met een bijl.

Oma: En dat vind je zeker niet leuk?

Wolf: Niet leuk? Hoe zou u het vinden als de boswachter u zou opensplijten met een bijl?

Roodkapje: Daar zit wel wat in.

Oma: Je wordt bedankt. Sta je aan zijn kant?

Roodkapje: Nou ja, u moet toegeven dat het niet erg leuk is voor hem.

Oma: Daar kan ik toch niets aan doen? Hij bederft het verhaal door ons in de steek te laten.

Wolf: Het spijt me echt. Ik wil alleen niet meer de schurk zijn.

Oma: Wat moeten we nu doen?

Wolf: U zou een advertentie in de krant kunnen zetten.

Roodkapje: Dat is een goed idee.

Oma: En wat zetten we daar in? "Gevraagd: een hongerig individu, die graag oma's opeet. Moet vrouwenkleden dragen. Wie bang is voor bijlen hoeft niet te reageren?" Goh, wat zullen we daar veel reacties op krijgen.

Wolf: Wacht. Misschien kunt u een ander verhaal vinden waarin de wolf niemand hoeft op te eten en niet met een bijl in tweeën wordt gespleten.

Oma: Dit is zeer ongewoon...

Wolf: Zoek dan maar een andere wolf.

Oma: Nou, goed dan. Ga zitten, dan zoek ik een ander verhaal.

Roodkapje: En ik dan?

Oma: Ja, dat weet ik niet. Dit is me nog nooit gebeurd. Meestal lees ik de verhaaltjes voor de kinderen en gebeurt alles zoals het er staat.

Roodkapje: Moet ik hier in dit donkere bos blijven?

Oma: Dat heeft nu niet meer zoveel zin.

Roodkapje: Dus ik kan met m'n computerspelletje spelen?

Oma: Ik neem aan van wel.

Roodkapje: Mooi. Wacht even, ik krijg toch zeker evengoed wel betaald voor dit optreden, hè? Ik heb tenminste wel een contract...

Oma: Ja, ja, je krijgt betaald.

Roodkapje: Goed. Bel m'n agent maar als u me weer nodig heeft. *(af)*

Oma: Dat is me allemaal wat? Ik vind het wel heel vervelend. Dit is me nog nooit overkomen. Nou ja, laten we maar een ander verhaal opzoeken. Weet iemand van jullie een verhaal met een wolf erin?.. Ja, goed idee. "De drie biggetjes". Biggetjes, zijn jullie er klaar voor?

Big 1: We zouden pas veel later aan de beurt zijn.

Oma: Het gaat een beetje anders dan gepland. Kunnen jullie nu? Big 1: ik denk het wel. Norman, ben je klaar?

Big 2: Even de krulspelden uit mijn staart halen en dan ben ik klaar, Stanley.

Oma: Er waren eens drie kleine biggen. Niet twee, niet vier, niet één, maar drie kleine biggen. Oh, in dit verhaal speel ik ook een big. *(zet een varkensneus op)* Zo. De eerste big, Stanley Snurkmans, bouwde een huis van stro. *(op met zijn huis)* De tweede big, Norman Krulstaart, bouwde zijn huis van stokken. *(op met zijn huis)* Huizen gebouwd van stro en stokken. Hoe is het mogelijk dat de gemeente daar toestemming voor heeft gegeven. Maar goed. De derde big, Judy Varkensoor, dat ben ik, bouwde haar huis van stenen. *(de andere biggen zetten haar huis neer)* Veel steviger en warm in de winter en koel in de zomer. En toen, op een dag, kwam de wolf langs. Meneer wolf, dat bent u.

Wolf: Sorry, neem me niet kwalijk. Waar zijn we?

Oma: Op een dag kwam een wolf langs.

Wolf: Oké, ga maar verder.

Oma: Op een dag kwam een wolf langs. Het was een gemene, hongerige wolf en hij wilde de arme biggetjes opeten. Eerst ging hij naar het huis van Stanley.

Wolf: Hallo. Het schijnt dat we samenwerken. Ik zal me even voorstellen.

Big 1: Help! Help! De wolf valt me aan!

Wolf: Ik val je helemaal niet aan. Ik zeg alleen maar hallo.

Big 1: Help! Help! Wolf! Wolf!

Oma: De wolf dreigde dat de big naar buiten moest komen en dat hij anders zijn huis omver zou blazen.

Wolf: Dat heb ik helemaal niet gezegd!

Oma: En toen de big niet naar buiten wilde komen haalde de wolf heel diep adem en blies het huis omver.

Wolf: Wacht eens even...

Oma: Toe dan. Blaas het huis omver.

Wolf: Maar ik wil dat huis helemaal niet kapot maken. Hij heeft er zoveel werk aan gehad...

Big 1: Help! Help! *(begint angstig rondjes te rennen en loopt zijn eigen huis omver)*

Oma: En het huis viel in elkaar.

Wolf: Dat heb ik niet gedaan. U zag toch wel dat de big dat zelf deed?

Oma: De big rende naar het huis van zijn vriend Norman.

Big 1: Help! Je moet me redden! Ik word achterna gezeten door een wolf.

Big 2: Een wolf? Bel de dierentuin. Bel het leger, bel de minister. Oma: De wolf wilde ze allebei opeten en volgde daarom de big naar het huis van stokken.

Wolf: Ik wil helemaal niemand opeten, ik wilde hem alleen maar helpen zijn huis weer op te bouwen.

Big 2: Leuke vriend ben jij. Je hebt de wolf bij mijn huis gebracht. Big 1: Ik wist niet dat hij mij volgde.

Big 2: Jij bent een big, hij is een wolf. Reken het zelf maar uit. Natuurlijk volgt hij je.

Wolf: Hallo, zeg jullie hebben het helemaal verkeerd hoor. Ik wil jullie helemaal niet opeten, ik lust niet eens varkensvlees.

Oma: En de wolf zei dat als ze hem niet binnen zouden laten, hij ook dit huis omver zou blazen.

Wolf: Oh, wat kunt u liegen, zeg. Dat heb ik helemaal niet gezegd. Big 1 en 2: Help! Help! *(ze rennen rondjes en gooien daarbij zelf het huis om)*

Oma: En het huis viel in elkaar en natuurlijk kwamen ze nu naar mijn huis gerend.

Big 1: Zo, hier zijn we veilig. Deze stenen huizen zijn wolfvrij.

Big 2: De wolf kan blazen wat hij wil, maar dit huis krijgt hij niet omver.

Big 1: En als hij via de schoorsteen naar binnen wil, dan vangen we hem op in een grote pot met kokend water en als hij daar invalt maken we een wolfstoofpot.

Big 2: En dan nemen we ijs toe.

Wolf: Hé, wacht eens even. Wacht eens even. Aan het eind van dit verhaal word ik ook gedood?

Oma: Je wilde een verhaal waarin je niemand hoefde op te eten en waarin je niet met een bijl in tweeën werd gespleten. Dit is hem. Wolf: Ik word dan misschien niet in tweeën gespleten, maar ik word wel gekookt en ik ben nog steeds de slechterik. Dat is geen leuk verhaal.

Big 1: Voor ons wel.

Big 2: Ja, voor ons wel.

Wolf: Nou, voor mij niet.

Big 1: Hij is wel erg kieskeurig, hè?

Big 2: Zo zijn alle wolven.

Big 1: Dat heb ik gemerkt.

Wolf: Ik ben niet zoals andere wolven! Zijn er nu echt geen verhalen waarin ik niemand opeet en ook niet doodga en waarin ik misschien, heel misschien eens de goede mag zijn voor de verandering?

Big 1: Een verhaal waarin de wolf de held is? Ik dacht het niet.

Big 2: Wolven spelen nooit de held. Wie heeft er nu ooit van zoiets gekst gehoord?

Wolf: Oké, goed. Ik ben het zat om een wolf te zijn. Iedereen is bang voor wolven. Iedereen rent altijd weg als ze mij zien. Nou, daar gaat verandering in komen. Ik ga geen wolf meer zijn. ik mag er dan uitzien als een wolf en ook klinken als een wolf en ruiken als een wolf, maar ik ben het niet meer. Begrepen?

Oma: Als je geen wolf meer bent, wat ben je dan wel?

Wolf: Ik ... eh.. ik ben een...ik ben... daar nog niet uit. Maar zodra ik daar achter ben, laat ik het u weten. *(af)*

Big 1: Is het nu afgelopen of...

Oma: Daar lijkt het wel op.

Big 2: Wacht even, we zouden de wolf toch roosteren?

Oma: Sorry.

Big 2: Hè bah, wat een teleurstelling.

Big 1: Zullen we dan maar Chinees gaan halen?

Big 2: Ja, lekker. Maar zonder varkensvlees. *(af met de huizen)*

Oma: Nou, dit verhaal ging ook niet helemaal zoals het moest. Zullen we maar gewoon verder gaan? Even kijken... "Goudlokje en de drie beren". Deze is ook wel leuk. In dit verhaal zitten geen vervelende wolven, dus dat moet geen problemen opleveren. Zo. Er was eens, heel lang geleden, een berenfamilie. Een papa beer... *(op)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto